

بسمه تعالی

بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق رشد پایدار آبان

صندوقهای سرمایه‌گذاری یکی از مهمترین ساز و کارهای سرمایه‌گذاری در بازارهای مالی هستند که با ایفای نقش واسطه مالی، سرمایه‌گذاری افراد غیرحرفه‌ای را از حالت مستقیم به حالت غیرمستقیم تبدیل میکنند و این مهم، مزایای متعددی برای بازار سرمایه و سرمایه‌گذار فراهم می‌آورند. بیانیه سیاست سرمایه‌گذاری صندوق سرمایه‌گذاری رشد پایدار آبان ضمن بیان اهداف سرمایه‌گذاری، به تشریح سیاست‌ها و استراتژی‌های لازم جهت دستیابی به آن اهداف و همچنین ساختار گروه سرمایه‌گذاری می‌پردازد. همچنین در این بیانیه چگونگی پایش عملکرد، مدیریت ریسک‌ها و بازبینی در سیاست‌ها و استراتژی‌ها تشریح شده است.

ساختار گروه سرمایه‌گذاری

عملیات مدیریت توسط سرمایه‌گذاری مدیران سرمایه‌گذاری شرکت سبدگردان آبان راهبری می‌گردد.

کمیته سرمایه‌گذاری

کمیته سرمایه‌گذاری، شرکت سبدگردان آبان از مدیران با تجربه این شرکت در حوزه سرمایه‌گذاری تشکیل می‌گردد که تعیین اهداف و تدوین سیاست‌ها و استراتژی‌های سرمایه‌گذاری صندوق با درآمد ثابت کوثریکم توسط این کمیته انجام می‌شود.

مدیران سرمایه‌گذاری

مدیران سرمایه‌گذاری موظف می‌باشند در چارچوب این بیانیه نسبت به اتخاذ تصمیمات لازم جهت مدیریت سرمایه‌گذاری صندوق اقدام نمایند.

اهداف سرمایه‌گذاری

۱. اهداف کوتاه مدت :

-تامین حداقل بازدهی پیش بینی شده در امید نامه

-رعایت مقررات حاکم بر اداره صندوق که در اساسنامه و امیدنامه صندوق به آن تصریح شده است.

رشد پایدار آبان
صندوق سرمایه گذاری

۲. اهداف میان مدت :

-پایش مستمر ریسک‌های سرمایه‌گذاری و تلاش برای کنترل یا پوشش آن‌ها با استفاده از ابزارهای پوشش ریسک موجود.

-شناسایی فرصت‌های سرمایه‌گذاری که با حداقل ریسک، حداکثر بازدهی ممکن را برای صندوق فراهم آورد.

۳. اهداف بلند مدت:

-دستیابی به یک سطح از بازدهی مطمئن و با ثبات که بالاتر از نرخ بدون ریسک است.

-افزایش پایدار در مجموع خالص ارزش دارایی‌های صندوق به منظور بهره‌مندی هرچه بیشتر از صرفه جویی‌های ناشی از مقیاس

سیاست‌های سرمایه‌گذاری

مدیران سرمایه‌گذاری با توجه به اهداف خود در افق‌های زمانی متفاوت، سیاست‌های مناسبی برای سرمایه‌گذاری در نظر می‌گیرند.

-برای تحقق اهداف کوتاه مدت و بلند مدت صندوق بیشتر تمرکز، سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار با درآمد ثابت، گواهی‌های سرده و سپرده بانکی براساس مفاد امیدنامه است تا بتوان ضمن کنترل ریسک‌های موجود و پوشش حداقل بازدهی پیش‌بینی شده در امیدنامه، عملکردی با ثبات برای صندوق رقم زد.

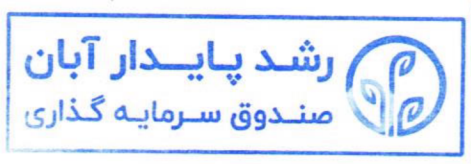
برای سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار با درآمد ثابت به ویژه اوراق مشارکت، معیارهای ذیل مورد بررسی قرار می‌گیرند:

دوره‌های زمانی پرداخت سود (ماهانه، هر سه ماه یکبار، و یا پرداخت سود در انتهای دوره)

نرخ بازدهی موثر اوراق

توان چانه زنی برای دریافت نرخ ترجیحی بالاتر

امکان تحقق نرخ‌های سود قطعی بالاتر از نرخ سود علی الحساب اعلام شده توسط ناشر اوراق مشارکت با بررسی نرخ بازده داخلی طرح سرمایه‌گذاری مبنای انتشار اوراق

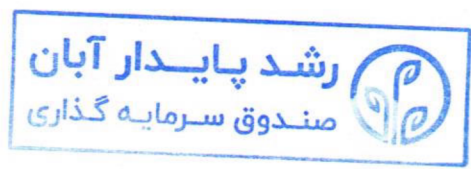
-تخصیص بخش کوچکی از حجم دارایی‌های صندوق به سرمایه‌گذاری در سهام و حق تقدم سهام پذیرفته شده در بورس یا فرابورس تا بتوان بدون تحمیل ریسک بالا به صندوق در میان مدت یا بلند مدت بازده بیشتری را نصیب سرمایه‌گذاران کرد. مدیران سرمایه‌گذاری با استفاده از مدل ارزشیابی سهام قیمت ذاتی سهام را تخمین زده و به دنبال سهامی هستند که زیر ارزش ذاتی خود در بازار معامله می‌شوند.

از مدل‌های مورد استفاده در ارزشیابی سهام می‌توان به مدل‌های تنزیل سود نقدی، مدل‌های تنزیل جریان نقد آزاد سهامداران اشاره کرد. مدیران همچنین با استفاده از ضرایب قیمتی ارزش یک سهم را به طور نسبی ارزیابی کرده و با مقایسه این ضرایب اقدام به خرید یا فروش سهام می‌کنند.

استراتژی‌های سرمایه‌گذاری

عوامل تاثیرگذار بر نحوه تخصیص دارایی‌های صندوق به دارایی‌های مجاز طبق امیدنامه به شرح ذیل می‌باشد:

- عمل به مفاد اسناد بالادستی صندوق (اعم از امیدنامه و اساسنامه): مدیران سرمایه‌گذاری موظفند تخصیص دارایی‌ها را در محدوده تعیین شده در امیدنامه انجام دهند یعنی میزان سرمایه‌گذاری در یک نوع دارایی همواره بین یک حداقل و حداکثر تعریف شده خواهد بود. بنابراین یک یاز وظایف مدیران سرمایه‌گذاری در تخصیص دارایی‌های، رعایت الزامات مندرج در امیدنامه در رابطه با نصاب دارایی‌هاست.
- تخصیص حداکثری منابع صندوق به دارایی‌های با درآمد ثابت
- متنوع‌سازی و توزیع ریسک
- تمرکز بر افق سرمایه‌گذاری میانمدت و بلندمدت
- رصد پیوسته نرخ سود بدون ریسک و نرخ‌های بهره برای اتخاذ تصمیمات مناسب درباره اوراق بدهی
- شناخت نیازها و خواسته‌های منابع، بازده مورد انتظار و ریسک قابل تحمل صندوق
- وضعیت بازار سهام و اوراق بدهی در دوره‌های رکود و رونق تجاری: در دوره‌های رونق بازار سهام مدیران حداکثر مجاز به سرمایه‌گذاری ۱۰٪ از دارایی‌های صندوق در سهام و حق تقدم هستند. در دوره‌های رکود یا بی‌ثباتی بازار سرمایه، مدیران سرمایه‌گذاری حداکثر منابع موجود را صرف سرمایه‌گذاری در اوراق با درآمد ثابت و سپرده‌های بانکی خواهد کرد. که این میزان می‌تواند حتی تا ۹۰٪ از حجم دارایی‌های صندوق نیز باشد.

- نقدشوندگی بالا و ریسک‌پذیری پایین: صندوق صرفاً در دارایی‌هایی سرمایه‌گذاری می‌کند که از درجه نقدشوندگی بالایی برخوردار باشند و بتوان در هر شرایطی با تحمیل کمترین هزینه به صندوق آن‌ها را تبدیل به نقد نمود. ضمناً مدیران صندوق در تخصیص دارایی‌های صندوق، اصل محافظه‌کاری و پرهیز از پذیرش ریسک‌های بالا را سرلوحه برنامه‌های خویش قرار خواهند داد.

تعیین معیارهای ارزیابی عملکرد مدیران سرمایه‌گذاری

با توجه به اینکه هدف اصلی سرمایه‌گذاری صندوق‌ها مطابق با ضوابط و دستورالعمل‌های سازمان بورس می‌باشد، لذا به جهت ارزیابی عملکرد مدیران سرمایه‌گذاری صندوق از معیارهای مربوط به ارزیابی عملکرد صندوق استفاده خواهد شد. کمیته سیاست‌گذاری به منظور بررسی عملکرد مدیران صندوق در ادوار مختلف اقدام به بررسی پرتفوی می‌نماید. پرتفوی اوراق بهادار با درآمد ثابت و سپرده‌های بانکی با نرخ سود سپرده‌های رایج بانکی و بازده اوراق موجود در بازار مقایسه می‌گردد. سنجش عملکرد پرتفوی سهام نیز با مقایسه آن با بازده شاخص طی دوره مورد بررسی صورت می‌پذیرد. چنانچه پرتفوی صندوق کمتر از معیارهای مقایسه‌ای باشد، اقدامات لازم جهت بازبینی پرتفوی صندوق صورت می‌پذیرد. همچنین مقایسه بازده صندوق با سایر صندوق‌های مشابه نیز یکی از معیارهای مهم مقایسه‌ای است، چرا که همگی دارای ریسک تقریباً مشابه بوده‌اند و بازده بالاتر هر صندوق از عملکرد بهتر مدیران آن صندوق حکایت دارد.

سرمایه‌گذاری در این صندوق برای چه کسانی مناسب است؟

- افرادی که به دنبال کسب بازده نسبتاً ثابت و مناسب در دوره‌های کوتاه‌مدت، میان مدت و بلند مدت می‌باشند.
- افرادی که تمایل دارند سبد دارایی‌های خود را متنوع سازند.
- افرادی که در جستجوی سرمایه‌گذاری با ریسک کم هستند.

انواع ریسک‌های مترتب بر صندوق

هرچه تمهیدات لازم به عمل آمده تا سرمایه‌گذاری در صندوق سودآور باشد، ولی احتمال وقوع زیان در سرمایه‌گذاری‌های صندوق همواره وجود دارد. بنابراین سرمایه‌گذاران باید به ریسک‌های سرمایه‌گذاری در صندوق، توجه ویژه داشته باشند. دارندگان واحدهای سرمایه‌گذاری ممتاز و عادی با سرمایه‌گذاری در صندوق، تمام ریسک‌های فرا روی صندوق را می‌پذیرند.

در سایر بندهای این بخش، برخی از ریسک‌های سرمایه‌گذاری در صندوق بر شمرده شده‌اند.

-ریسک کاهش ارزش دارایی‌های صندوق: قیمت اوراق بهادار در بازار، تابع تابع عوامل متعددی از جمله وضعیت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، صنعت موضوع فعالیت و وضعیت خاص ناشر و ضامن آن است. با توجه به آنکه ممکن است در مواقعی بخشی از دارایی‌های صندوق در اوراق بهادار سرمایه‌گذاری شده باشند و از آنجایی که قیمت این اوراق می‌تواند در بازار کاهش یابد، لذا صندوق از این بابت ممکن است متضرر شده و این ضرر به سرمایه‌گذاران منتقل شود.

-ریسک نکول اوراق بهادار با درآمد ثابت: اوراق بهادار با درآمد ثابت شرکت‌ها بخشی از دارایی‌های صندوق را تشکیل می‌دهند. گرچه صندوق در اوراق بهاداری سرمایه‌گذاری کند که سود حداقل برای آن‌ها تعیین و پرداخت سود و اصل سرمایه‌گذاری در آن توسط یک موسسه معتبر تضمین شده باشد، یا برای پرداخت اصل و سود سرمایه‌گذاری در آن‌ها وثایق معتبر و کافی وجود داشته باشد یا ناشر و ضامن به تعهدات خود در پرداخت به موقع سود و اصل اوراق بهادار، عمل نمایند یا ارزش وثایق به طرز قابل توجهی کاهش یابد به طوری که پوشش دهنده‌ی اصل سرمایه‌گذاری و سود متعلق به آن نباشد. وقوع این اتفاقات باعث تحمیل ضرر به صندوق و متعاقبا سرمایه‌گذاران می‌شود.

-ریسک نوسان بازده بدون ریسک: در صورتی که نرخ بازده بدون ریسک (نظیر سود علی الحساب اوراق مشارکت دولتی) افزایش یابد، به احتمال زیاد قیمت اوراق مشارکت و سایر اوراق بهاداری که سود حداقل یا ثابتی برای آن‌ها تعیین شده است، در بازار کاهش می‌یابد. اگر صندوق در این نوع اوراق بهادار سرمایه‌گذاری کرده باشد و باز خرید آن به قیمت معین توسط یک موسسه معتبر نظیر بانک تضمین نشده باشد، افزایش نرخ بازده بدون ریسک، ممکن است باعث تحمیل ضرر به صندوق و متعاقبا سرمایه‌گذاران گردد.

سیاست‌های پایش و بازبینی عملکرد صندوق

مدیران سرمایه‌گذاری به صورت مستمر تحولات اقتصادی، سیاسی و شرایط خاص صنایع و شرکت‌ها را پایش نموده و مورد بررسی قرار می‌دهند و مطابق با سیاست‌ها و استراتژی‌های تعیین شده کمیته سرمایه‌گذاری اقدامات لازم به عمل می‌آورند.

شاخص مبنا

از آن‌جا که صندوق سبدي متشکل از اوراق با درآمد ثابت و سهام می‌باشد و مجموعه سهام موجود در سبد به خوبی متنوع نیستند (به دلیل سیاست انتخاب سهام کم ریسک پربازده)، برای سنجش عملکرد صندوق باید از معیارهایی استفاده شود که ریسک غیر سیستماتیک را در نظر بگیرند. از جمله این معیارها و شاخص‌های مبنا می‌توان به موارد زیر اشاره کرد::

معیار پاداش به تغییر پذیری (معیار شارپ)

این معیار از تقسیم صرف ریسک به ریسک کل پرتفوی بدست می آید. شاخص مبنای آن از تقسیم صرف ریسک بازار به ریسک کل بازار (شیب خط بازار سرمایه) بدست می آید. هرچه معیار شارپ بزرگ تر از شاخص مبنای باشد عملکرد سبد بهتر است.

معیار مودیلیانی و میلر

این معیار نیز همانند معیار شارپ از انحراف معیار به عنوان ریسک پرتفو استفاده نموده و عملکرد را بر اساس خط CML تاریخی مورد سنجش قرار می دهد. هرچه نرخ بازدهی سبد از معیار مودیلیانی و میلر بزرگتر باشد عملکرد سبد بهتر می باشد.

سیاست های انجام ادواری آزمون های بحران

کمیته سرمایه گذاری شرکت سبگردان آبان جهت مدیریت ریسک جامع این صندوق در دوره های مشخص و طبق فرآیند زیر، اقدامات لازم به عمل می آورد:

۱- تحلیل حساسیت

۲- تحلیل سناریوهای مختلف

۳- شناسایی محرک های تاثیرگذار در هر یک از سناریوها

۴- بررسی تاثیر سناریوها بر دارایی های صندوق

۵- طراحی اقدامات لازم جهت مدیریت جامع ریسک

سیاست های بازنگری و بروز رسانی بیانیه سیاست سرمایه گذاری

بیانیه سیاست سرمایه گذاری حداقل سالی یک بار و در پایان هر سال مالی صندوق مورد بررسی قرار می گیرد و در

صورت لزوم نسبت به بازنگری در آن اقدام می گردد.

